

2. Feb. 1971

FAKTA

Dato:

2. Feb. 1971

Sidetæl:

Notes 70-71 bd 7 s. 93-98

Paris

2-2-71.

"According to Gombrich the coherence of a picture rests on an entirely conventional schemata which the artist has learned to read as though they were as objective and real (realistic) as reality itself. The rules of realistic picture making were the rules of a game played according to certain conventions that were constantly modified like the rules of a game."

Anton Ehrenzweig

"Instead of our occupying an expanding universe of forms, which is the contemporary artist's happy but premature assumption we would be seen to inhabit a finite world of limited possibilities, still largely unexplored, yet still open to adventure and discovery, like the polar wastes long before their human settlement. Instead of regarding the past

as a microscopic annet to
a future of astronomical
magnitudes, we would have to
envisage a future with limi-
-ted room for changes, and
these of types to which the
past already yields the key.
The history of things would
then assume an importance
now assigned only to the
strategy of profitable inventions.

George Kubler

"The Shape of Time"

Disse to citater viser at den
søvidste forandring, formelse af
kunsten, jargon nu oprindelig
er en ren illusion - alene er
forandring nu overfladen, af ren
teknisk art, og ikke, som de
fleste tror, fundu man hell gennem-
-gribende forandringer.

Når man ustandselig hører
at kunsten i det betyder at
den i virkeligheden er værdiløs
- at den ikke har nogen effekt,

nogen gennemslagskraft over for
andre end kunstnerne selv, men
man er lig og altid forsøger at
reagerer - kunstner, men det ser
ikke (hos mig f.eks) være et
udslag af dybere liggende psy-
-kologiske årsager som i republik-
-ske forståelse ikke har med selv
kunsten at gøre.

Da kunsten for mig ser ud til
er synonym med mig selv
og min hele tilværelse projekter
og for uindvikligt mine egne
reflexioner over den kunstner.

Jeg er usikker, altså men mit
forhold til kunsten også blive
usikker. Jeg hader mig selv, er
selv destruktiv - altså men mit
kunstner også være destruktiv.
Kunsten er ikke noget værd, har
ingen betydning for verden og
menneskene - fordi jeg føler at
jeg ikke er noget værd og derfor
ikke har nogen betydning for
den verden. Kunsten skal være op-
-rørsk - skabe forandring, fordi
jeg vil gøre op med og forandre
mit liv og det nuværende be-
-tingelser. Livet er stærkere, mere
værd end kunsten - fordi jeg føler

at livet er mere værd end mig, og
at jeg står uden for det.

~~Og således~~ Jeg er i mod kommer-
cialisme og succis i kunsten
bl. a fordi jeg ikke føler mig
overhøjet af omverden.

Og således kan man blive ved
at drøse paralleller mellem sine
egne personlige problemer og de
rent kunstneriske - det ene er en
følge af det andet.

Udvidet har jeg længe følt
at det var sønder, hvilket jo
bl. a har givet sig udslag i min
afvisning af subjektivt udtryk
i kunsten og min holdning af
det upersonlige - ja helt helt un-
nygtige kunstværk.

Med andre ord mine personlige
konflikter har jeg følt over i mit
kunstneriske arbejde, således at
dette er kommet mere til at
handle om mig end om kunsten.

Jeg tror det er meget vigtigt at
være opmærksom på dette, man
kan naturligvis ikke fuldstændig
adskille sig selv fra sin kunst,
men man kan forsøge at blive
klar over hvad der er rent per-
sonligt og hvad rent kunstnerisk

problemer. Hvis kunsten alene kommer
til at være som en sublimering
på og af de rent personlige kon-
-flikter er det svært at se, og
måske løse de rent kunstre-
-tiske problemer - du gør det
kunstneriske arbejde let for og bliver
en erklæring for os om angående
er vi til at løse til ved at kon-
-flikter og problemer. Og her er
her er en meget vigtig ting vi
kan lære af de store gamle
kulturs kunst af den i det
er rummeligt for en sublimet
problematik, men for de helt
"upersonlige" ~~kon-~~ og fundamentale
kunstneriske problemer.

Det problem af des. med hvordan
is skal arbejde, hvordan produkt-
-terne skal se ud, er jo ikke
et kunstnerisk i sig selv problem,
men et rent personligt, nemlig
vished med ønsket om hvordan
is ved at blive bemærket, lei-
-det og undersøgt af omgivelser-
-ne. Var is ligeglåd med det
ville problemet overhovedet opre-
sig selv. Men det at blive
accepteret af omverden, eller
dog blot bemærket er som ~~et~~

Central en ting for mig at det
componeret sig som et kunst-
nerisk problem. Tanke man
nærmere efter og dog man hur-
-ligt at det kan det ikke være
for hvis man virkelig mente
hvad man sagde om den kunst-
neriske frihed om uden at anby-
-de for sig selv, som ville andres
accept eller ikke accept for ikke
spille den mindste rolle - for
nogen kunstnerisk værdi her det
for ikke.

Manston.

12-2-71.

Jeg har i lang tid
ikke kunnet skrive i den ne-
bry - i den grad har jeg vok-
ret siden af mig selv - ~~stærk~~
sværende - uden fast grund
under fødderne.

Jeg er kommet med ud i en
fuldstændig inaktiv periode.
Dette er en naturlig konsekvens
af de sidste par års pank-
-ning og arbejde, dette stu-
-dige forsøg har at gøre
med til det velkendte, og